

Clàssica dels Murs de Cervera – Versió reduïda

87km 1200+ amb uns quants murets d'entre el 9 i el 17% al trajecte.

Divendres tirem cap a Cervera David, Ximet i mi mateix amb la furgo-llit de Ximet. Que si no portem l'entreno pá fer-ho, que si un 17% uiuiui, que si el ritme....arribem a Cervera i trobem els amics de Ximet. Deixem les bicis a casa del Joan i la Fina (a la furgona ja no cabien), sopem de conya i busquem lo pavelló on s'havia de fer la sortida a l'endemà.

Sense entrar en intimitats nocturnes dins la furgona (hi ha qui parla de ronquera, però sembla més una excusa preparada), ens aixequem a les 6; la joventut de David fa que surti de la furgona i es pose a escalfar els macarrons quan encara estàvem rondinant que allò d'aquelles hores no podia ser bo. Arribem al pavelló (semblava mentida que no el trobéssim la nit anterior quan estava a 50m.), agafem pitralls i samarreta, a l'hora que algun tornava descamisat cap a casa després d'una dura nit, i marxem a buscar les bicis i fer els preparatius.

Que si el pitrall el porto ben posat, que si portes les sals, que si el casc és el de la btt.....cony, tot menys inflar les rodes; no vaig pensar-hi fins que faltaven 2 minuts per sortir i estàvem instal·lats a la línia de sortida....la primera en la frente....escalfem una mica, alguna foteta i en res entre mig de bicis...o super bicis, quins catxarros.

Petardo a l'aire, clec, clec, clec de les cales de més de 100 ciclistes, i au a rebaixar els 87km com més ràpid millor.

L'inici molt tranquil, sorprenentment tranquil, igual era neutralitzat fins sortir de Cervera, sinó tampoc ho entenc, però res, abans d'entrar al primer poble una acceleració del tipus "t'he fotut galtada i ni te n'has enterat".

Intentant situar-me i sabent què estava passant, amb David al darrera i pensant que Ximo també, trobo que anem a un ritme com endiabladet (almenys massa ràpid pels entrenos que havia fet), baixant per unes carreteres prou estretes...fins que sento "eics que vinc d'allà detràs de tot baixant com un loco". O sigui, Ximo no venia darrera.

Com si res allò recobra certa normalitat, Ximo per darrera parlant amb una noia que coneixia a gent del poble, que si ja els hi diré, que si tu.....en definitiva amb el silenci que regnava, la resta del pilot devia flipar....

Arribem a una carretera més ampla dintre d'un pilot, amb un altre pilotet a uns 200 metres; un noi que feia de guia d'una noia es posa a tirar (més per ella que pel grup) i ens posa a fila de un; com un és soca apart de bona persona (ejem..), al cap d'una estona em poso jo al davant triant i al poc un altre; entre els 3 aconseguim pillar al grup del davant, tot i que el tercer relleu em va deixar pá l'arrastre.....menjo algo i en pocs metres deixem la carretera d'Igualada a Tremp i.. PRIMER MUR: 700m en un màxim del 11,5%. Allí ja vas veient per on va el percal. Res, curtet, baixadeta també curta i cap al SEGON MUR: 480m en un màxim del 14,5%.

Baixem una mica i quan la cosa es torna a empinar, David està en mi, i sobrat, però Ximet no. Començo a pujar en David, fem una bona pujadeta, però a ritme contentet i li dic que dalt baixaré suau esperant que vingui Ximo, "donant-li permís" per a que faci la seva. Així que, un cop dat, passen uns, passa un grupet de 20, passen uns altres, lo coll decantat i Ximo que no ve....aiái.....però no, al cap d'una estona, llarga recta i algo taronja que s'apropa. Li dic que es

posi darrera que en 1 minutet teníem al grup de 20 i havíem de provar d'entrar-hi. Just abans de Calaf agafem al grup i a Ximo no se li acut res més que fotre's quasi davant de tot del grup i al sortir de Calaf posar-se davant a tirar. A la que vaig poder me poso al costat i l'emprenc de mig a mig; amb la de gent bona que havia en aquell grup, prop de passar el quart mur (del tercer ni me'n recordo a no ser que fos la pujadeta del "contentet"; suposadament era 1,35km en un màxim del 9,5%), havent patit per agafar-los i es fot a tirar en plan Mazinger....millor no posar el que li vaig dir....però em vaig encendre (l'm sorry Ximet).

Anem baixant i girem tall de carretera per emprendre en res el QUART MUR (km 48 i abans mateix de l'avituellament), una rampeta d'1,7Km en un màxim del 14%. Sense adonar-me he anat pujant i veig que el grupet el porto uns metres més enllà, així que provo d'agafar les unitats soltes que pujaven la rampa. Arribo a l'avituellament i veig que està David. Li dic que vagi fent que Ximo ve una mica endarrerit.

Al poc arriba Ximo i lo molt manso es posa a parlar en un conegut de Cervera (podríem exportar Roquetes al mon fent Ximo d'ambaixador)....tot cristo marxant i ell bevent, menjant i xerrant.....cason dena!!!

L'avituellament, km51, es trobava en un collet amb generadors eòlics...o sigui ventet i no de cul precisament....si vols, torna a apretar per intentar agafar al grupet en que anàvem. Però aquest cop costava i costava i a la que s'empinava la carretera a Ximo li costava, ara ja acalambat. Vaig pensar d'intentar agafar al grup i posar-me darrera aviam si així Ximo poda agafar-mos...però va ser que no. Pujant a Sant Guim de Freixenet estic dins del grup però veig a Ximo un xic més lluny.

Queden uns 25km. per Cervera, i ara sí decideixo fer la meva, me prenc un gel pensant en les dos rampetes que queden i a petar-ho!!!. Al grupet quasi tots eren de la cursa llarga i un parell anaven tirant. Deixo que vagin fent i només em poso davant en un final de baixada que feia cap als caminets que portaven a dos murs més: els dos murs de Rubinat, el primer d'1,3km i quasi màxima pendent del 11% i el segon, a tocar, d'uns 700m i rampes del 17,5%.

Del gup en que anàvem, ens en quedem 5 davant, entre ells un d'Ulldecona i un altre que acompanyava a una noia que també anava sobradíssim pujant. Acabats els rubinats en la bici a una vora i les cames a una altra....plat gran i santornem-hi: carretera i manta. Els 5 anem en fila ja que el noi "sobradíssim" no vegis com tira. A uns 5km de Cervera hi ha el desviament dels que fan la llarga i la curta. Veient quasi a tocar a una altra parella que ja havíem anat en grup a la primera part de la ciclo, me quedo com puc darrera dels 4-5, pensant que tots girarien cap al circuit llarg.

Pos arriba el desviament i la parella segueix cap al curt, cosa que em va de gal·la per agafar a l'altra parella del davant. Ja tenim Cervera a dalt dels caps, darrer km....i darreres rampes/murs de pujada a la Plaça Major: 1,1km en màxima del 15,5%....aquí ja em veia en plan aquells sprinters que veus per la tele pujant a gatameus les rampes més dures.....sort que era curtet.

Em passen a la rampa els dos "estiradors" de les noies (realment sobrats) i entro a meta en 3h4' veient a David que ja estava neguitós esperant-mos perquè al xiquet se li havia fet curt (havia fet 2h59')....jeje

Parlant en David de com havia anat tot, en res, sorprenentment ja que no havia fet les pujades

gaire fi....i en quedaven 4 quan el vaig deixar, apareix Ximo (3h10'), amb lo qual ja teníem la feina feta i l'estrena havia estat un èxit.

D'aquí ja, a les dutxes, cerveseta, fideuà i cerveseta, contents i ja pensant en properes fites ciclistes.....ja veràs.....

L'organització de gala. Sent la primera que anava: tot molt ben senyalitzat, indicacions precises, gent a tot arreu on feia falta, la teca de conya, samarreta de record...vaja un 10.

Fran dixit.